

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Należność na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stała od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata w „Dodatku Tygodniowym“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 104.

Sobota 8. Maja 1869

Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. maja. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych rady państwa wniesiono zapytanie, kiedy przyjdzie na porządek dzienny sprawozdanie o rezolucyi Sejmu galicyjskiego. Prezydent Izby oświadczył, że według regulaminu pierwszeństwo mają przedłożenia rządowe. Zresztą wkrótce przyjdzie kolej i na sprawozdanie o rezolucyi. Ustawę o kolei żelaznej z Przemyśla do Dukli przyjęto.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 7. maja. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych przez gabinetu zawezwał izbę, aby zaproponowała członków do trybunału państwa. Minister skarbu przedłożył projekta do ustaw względem zniesienia prawa propinacyi w Czechach, Morawie i Śląsku. Minister handlu przedłożył projekt ustawy o uwolnieniu od portoryum korespondencyi w sprawach propinacyjnych.

Izba następnie przeszła do obrad nad dodatkową konwencją do traktatu handlowego z Anglią; minister handlu bronił wniosków wydziału, które izba bez dyskusyi przyjęła.

Florenceya, 7. maja. „Opinion“ donosi: Król przyjął podanie się do dymisji gabinetu Menabrei i powierzył temuż ministrowi złożenie nowego gabinetu.

Madryt, 6. maja. Rozchodzi się wieść o tworzeniu się rady rejencyjnej, w której skład wchodzić Seraño, Rivero i Olozaga. Jenerał Prim pozostałby ministrem wojny.

Konstantynopol, 7. maja. Po złożeniu przez wielkiego wezra sprawozdania o położeniu państwa, Sułtan stwierdził postęp, ze względu na konferencję powinszował sobie uznania praw swoich, a dzięki umiarkowaniu jego rządu, prawa obce będą szanowane; spodziewa się dalszego polepszenia stosunków z mocarstwami. Po uspokojeniu zaburzeń na Krecie, poręczane wykonanie nowego statutu czuwać będzie nad pomyślnością i bezpieczeństwem mieszkańców wyspy. Sułtan kładzie nacisk na ulepszenie wewnętrznych stosunków i dobry byt ludności, a w końcu wzywa wszystkich do wspierania usiłowań rządu.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 19., 23., 27., 31. marca, 2., 7., 12., 16. kwietnia 1869.

Wydział krajowy przedstawia c. k. Namiestnictwu do zatwierdzenia wniosek kuratora fundacyi Dydyńskiego na wydzierżawienie I. sekeyi dóbr fundacyjnych Godowa za czynsz roczny w kwocie 2000 złr., zaś II. sekeyi za czynsz 905 złr. w. a. i oświadcza się za wyposażeniem szkoły ludowej w Godowej ofiarowaniem przez kuratora tej fundacyi.

Wydział krajowy odmawia prośbie p. Heleny Pożakowskiej o wsparcie utrzymywanego przez nią naukowo-pedagogicznego zakładu.

Wydział krajowy udziela administracyi skarbkowskiej absolutorium na złożone rachunki zakładu emerytury dla aktorów sceny polskiej za rok 1868.

Na zapytanie c. k. Prezydium Namiestnictwa, czyliby Wydział krajowy nie przyjął na się zarządu aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie odpowiedziano, że Wydział krajowy zgadza się w zasadzie, aby nietylko pomienione archiwum Krakowskie, ale także i podobne archiwum we Lwowie (zwane archiwum Bernardyńskie) przeszły pod zarząd reprezentacyi krajowej, że jednak nastąpiłoby to mogło tylko za zezwoleniem Sejmu krajowego.

Prośbę ks. Antoniego Wróbla, plebana ze Zbytowskiej Góry, o uwolnienie tamtejszych parafian od zaległych za lata 1867, 1868 i 1869 datków do funduszu zapasowego kościelnego zwrócono z uwagą, iż Wydział krajowy nie ma prawa do udzielania podobnych uwolnień.

Na sprawozdanie chrzanowskiego wydziału powiatowego o rozwiązanie kwestyi, czy do czynności komitetu szkolnego należy także rozłożenie dotacyi nauczyciela na gminy, odpowiada Wydział krajowy,

iż nie jest upoważnionym do interpretacyi ustaw, że jednakże zdaniem jego czynność taka nie należy do zakresu czynności komitetów szkolnych, ponieważ ustawa z 12. sierpnia 1866 mówi tylko o patronacie szkół i o pokryciu kosztów na umieszczenie szkół ludowych.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości zawiadomienie c. k. Namiestnictwa, iż z 3000 istniejących parafii w Galicyi, zaledwie około 100 pozostało, w którychby inwentarze kościelne i parafialne zrektyfikowane nie były — tudzież okólnik c. k. Namiestnictwa z 9. grudnia 1868 L. 58.294 względem przekazania komitetom kościelnym obliczania czystego dochodu parafialnego i wymierzania datków, które parochowie mają opłacać do konkurencyjnego funduszu kościelnego.

Na podanie bocheńskiego wydziału powiatowego w sprawie odebrania majątku kościelnego pod zarząd komitetu parafialnego, odpowiedział Wydział krajowy, że ustawa z 15. sierpnia 1866 nieprzyznaje komitetom kościelnym prawa administrowania majątkiem kościelnym, lecz normuje tylko postępowanie w razach, gdy dochody majątku kościelnego mają być użyte na pokrycie kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i parafialnych. Dla kursu żeńskiego zakładu św. Jana w Krakowie udziela Wydział krajowy jednorazowe wsparcie 200 złr. w. a. Podanie centralnego komitetu towarzystwa pedagogicznego we Lwowie o wyjednanie subwencyi dla czasopisma „Szkoła“ udziela Wydział krajowy Radzie szkolnej z wnioskiem o wyjednanie żądanej subwencyi z funduszu państwa, ponieważ pismo to jest jedynym organem poświęconym interesom szkół średnich i ludowych w kraju, gdyż inne przez rząd subwencyonowane pisma jak „Zeitschrift für österreichische Gimnasien“ i „Der Schulbote“ służą tylko interesom prowincyi niemieckich.

Opróżnione w zakładzie św. Antoniego we Lwowie miejsce z funduszu sierocińskiego, nadaje Wydział krajowy Zygmunтови Marianowi dw. im. Rylskiemu.

Wydział krajowy udziela 148 odszczególniającem się nauczycielom szkół ludowych remuneracyi po 50 złr. w. a. z dotacyi 7400 złr. na ten cel przez Sejm przeznaczonych. (Nazwiska obdzielonych podane zostały w osobnym artykule).

Na podanie komitetu kościelnego w Brzeznicy o zezwolenie użycia funduszu zapasowego na pokrycie najpotrzebniejszych wydatków kościelnych, odpowiada Wydział krajowy, iż niejest powołany do rozstrzygania w sprawach funduszu zapasowego, przyczem wskazuje komitetowi art 17 i §§. 1. do 7. ustawy o funduszu zapasowym, które określają wypadki, w których fundusz zapasowy na potrzeby kościelne użyty być może.

Zakładowi sióstr Miłosierdzia w Rozdole udziela Wydział krajowy jednorazowe wsparcie 400 złr. w. a.

Wydział krajowy znosi uchwałę Tarnobrzeskiego Wydziału powiatowego, obowiązującą obszar dworski w Baranowie dostawiania opału dla szkoły w Baranowie; przyczem zaleca Wydział krajowy Wydziałowi powiatowemu wpłynąć na właściciela pomienionego obszaru, aby z własnej woli ze względu na cel szlachetny nie uchylał się od dalszego dostarczania opału.

Wydział krajowy zatwierdza sporządzony przez Karola Bauera plan założenia ogrodu przy Zakładzie obłąkanych w Kulparkowie.

Ponieważ realność Nr. 591, 592 i 593 G. V. w Krakowie, której część zajęta jest na szpital św. Ducha przyznana została na własność miasta Krakowa, zarządza Wydział krajowy oddanie tej realności w fizyczne posiadanie miasta Krakowa.

Do komitetu dla budowy gmachu szpitalnego w Krakowie powołuje Wydział krajowy pp. Dra Błażeja Bobrzyńskiego, Dra Józefa Brodowicza, Dra Jana Harajewicza, Napoleona Jędrzejewskiego, Dra Michała Mohra, Felixa Książarskiego i Filipa Pokutyńskiego.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości, doniesienie c. k. Namiestnictwa o wydanem poleceniu, aby budujący się gmach szpitalny w Tarnopolu oddany został pod zarząd gminy. (D. n.)

„Wiener Abndp.“ z dn. 5. b. m. pisze co następuje: „Dotąd odpowiadaliśmy tylko wytrwałem milczeniem na wycieczki prasy pruskiej — szczególnie półurzędowej — w omawianej wielokrotnie sprawie publikowania depezy. Do takiego postępowania skłaniało nas tem bardziej to, ileże rozdrażnienia tych dzienników pojąć nie mogliśmy i zdawało się nam, że jak w życiu prywatnem nieusprawiedliwionego rozdrażnienia argumentami i rezonowaniem zazwyczaj usmierzyć nie można, tak i w tej sprawie może tylko czas znaleźć naturalny odpływ dla tego wezbrania sztucznego cokolwiek rozdrażnienia. Jeżeli pomimo tego przerywamy dzisiaj nasze milczenie, to czynimy to dla tego, ponieważ pruskie pióra nietylko się nie uspokajają, lecz owszem z wyszukiwanym wielokrotnie zarzutem publikowania depezy wiążą cały szereg podejrzowań i obwinień. Do tych należy podejrzewanie o skradzenie słownika cyfrowego, o przekupienie niektórych organów i nakłonienie ich do przemieszczenia, nakoniec o nadużywanie zaufania, które Prusy położyły w Austrii. Jak niesłusznym jest ten ostatni zarzut, świadczy najdowodniej to, że — jak wiemy z nieomylną pewnością — rząd austriacki o wysłaniu kwestyonowanej depezy wcale nie wiedział, a więc nie mógł nadużyć zaufania, którego posiadać nie miał zaszczytu. Również stanowczo możemy zapewnić, że ani nie skradziono słownika cyfrowego, ani nie został przekupiony lub nakłoniony do sprzeniewierzenia się żaden urzędnik, ani też nikt zostający w jakimkolwiek związku z tą sprawą. Wszystkie te podejrzewania pruskich dzienników można tedy po prostu nazwać nieprawdą. Tak byłby spór co do tych ogólnych posądzeń załatwiony. Mówiąc jednak już o tem, uważamy za rzecz stosowną objawić nasze własne zdanie o omawianej tylekroć sprawie, i wyrazić życzenie, żeby to zdanie nasze poddano spokojnemu rozbirowi i ocenieniu i to nie tylko w Berlinie. Trzeba przedewszystkiem przypomnieć sobie co istotnie zaszło. Austriacki sztab jeneralny polecił pewnej osobie napisanie politycznej części historii wojny z r. 1866. Pomiedzy materyałami postawionemi do dyspozycyi autorowi znajdowała się pomieniona depeza hr. Bismarka do hr. Goltza. Otrzymał on ją jako dokument archiwalny, z którego mógł korzystać lub nie; do zadawania pytania, jakim sposobem dostała się ona do archiwum, nie miał on wcale prawa podobnie jak i ktokolwiek inny, a przypominamy mimochodem, że pochodziła ona z czasów, kiedy pomiedzy Prusami i Austrią panował stan wojenny w pełnem tego słowa znaczeniu. Zadaniem autora było jedynie treść przedłożonego mu materyału, a specjalnie treść pomienionej depezy zbadać ze stanowiska statystyki historycznej, przy czem przekonał się, że w akcie tym była zapowiedziana pewna ewentalność, która po niewielu tygodniach istotnie nastąpiła. Nie możemy więc pojąć, jak w użyciu materyału, stwierdzonego najzupełniej przez następujące wypadki, przez autora albo osoby przełożone do kontroli nad nim, można upatrywać zamiaru, tendencyjnego dręczenia Prus. Byłoby to inną rzeczą, gdyby ta depeza zawierała coś nowego, i to takiego, co by rząd pruski mogło kompromitować, jak np. oświadczenia Francyi ze

strony Prus przeciwko przyzwoleniu nabywania krajów, lub coś podobnego. Nie zawierała ona jednak nic innego nad to, co powszechnie było znane, i co jeszcze prócz tego potwierdziły stanowczo traktaty pokojowe i wprowadziły w życie, a przedewszystkiem nie takiego, co ogłoszone mogłoby dać powód do jakichś zażaleń. I też istotnie rozdrażnienie opinii publicznej nie jest winą samego ogłoszenia, lecz tego, jak je komentowały dzienniki. Z jednej strony starano się wyprowadzić z tego kompromitację Prus, z drugiej strony zaś upatrywano w tej publikacji tendencję dręczenia i podejrzywania Prus, oboje w sposób bynajmniej niepożądany dla cesarskiego i królewskiego rządu. Wiadomo, w jak cierpkim tonie sformułowała to pojmowanie rzeczy ministerjalna prasa pruska. A właśnie ona powinna była ograniczyć się do podania treści depechy zgodnie z prawdą, przedstawiając ją jako bynajmniej nie ważną i nie wykrywając żadnych nowych faktów. Nie rzecz sama, lecz pruskie traktowanie przedmiotu wywołało te sprzeczne zapatrywania, które pojawiają się w różnych dziennikach. Oświadczamy naostatek, że to jest nasze pierwsze i ostatnie słowo w tej sprawie. Jeżeliby półurzędowa prasa pruska nie przestała się zajmować tą sprawą, zamiast zwrócić do kwestyi bliżej ją obchodzących, chociaż może mniej wdzięcznych, to nie będziemy jej w tem przeszkadzać. Wtedy trzeba to będzie pozostawić czasowi, żeby wpłynął na spokojniejsze i mniej przesadne pojmowanie stosunków i żeby i Prusy przysły do tego przekonania, że stracono wiele daremnych i zbyt czonych słów w sprawie nie nieznaczącej.

„Pays“ przyniósł był doniesienie, które wzbudzało obawę, że izby belgijskie mogą odrzucić protokół podpisany przez pp. Lavalette i Frère-Orban, że w skutek tego minister belgijski musiałby ustąpić i że ta okoliczność wstrzymuje p. Lavalette w Paryżu. Na to odpowiada „France“: Wszystkie te domysły zbijają się same swoim nieprawdopodobieństwem, a nadto zaprzeczają im fakta. Przedewszystkiem zwrócilibyśmy na to uwagę, że ponieważ izby od czasu ogłoszenia protokołu nie miały żadnego posiedzenia, więc nie można w żaden sposób przepowiadać, jaka jest ich opinia co do tej kwestyi. Czytając zaś to, co piszą półurzędowe dzienniki belgijskie, przekonywamy się, że protokół w Belgii z powszechnem zadowoleniem został przyjęty. Tak wyraża się „Echo du parlement“. Co do p. Lavalette to mylnie donosił pewien dziennik, że miał wziąć urlop w ostatnim tygodniu. P. Lavalette nie miał nigdy wcześniej jak dopiero w tym tygodniu odjechać do swojej posiadłości Cavalerie, dokąd prawdopodobnie na przyszły czwartek na dni kilka odjedzie. W podobny sposób piszą i inne dzienniki półurzędowe.

Medyolańska korespondencya do „Opinione“ donosi o powtórnych aresztowaniach, zostających w związku z ostatnim ruchem mazzinistowskim. W kryjówkach sprzysiężonych znaleziono przeszło 70.000 fr. w złocie.

Widmo wojny domowej — pisze „Constitutionnel“ — nie przestaje straszyć umysłów w Hiszpanii. Minister sprawiedliwości w odpowiedzi na pewną interpelację obwinił jawnie Izabelistów i Karlistów o to, że prą do wojny domowej i dodał, że rząd zarządził już stosowne środki. We wszystkim tem odgrywają zresztą Izabeliści drugą rolę. Nie idą oni bynajmniej ręką w rękę z Karlistami, owszem walczą przeciwko nim wszelkimi środkami i co jest szczególnie, starają się przestraszyć nawet stronnictwo konserwatywne, obwiniając Karola o ultraliberalne idee. Rząd ze swojej strony obawia się też Karlistów nierównie więcej, niż Izabelistów i trzyma w pogotowiu przeciwko nim trzy korpusy wojska, które każdej chwili mogą wyruszyć w pole. Faktem jest, że po republikanach stronnictwo Don Karlosa jest najczynniejsze. W Madrycie i na prowincyi rozpowszechniają mnóstwo broszur, aby ludność uwiadomić o zapatrywaniach księcia Madrytu. Jedną z tych broszur pióra Aparisi, która ma być inspirowaną przez samego księcia, oświadcza, że Don Carlos będzie królem wszystkich Hiszpanów, a nie jednego stronnictwa. Z tego widać, że legitymiści starają się poprzeć swoją sprawę przez odpowiednie koncesje w duchu liberalnym i postępowym.

Kronika.

(Dary Najjaśniejszego Pana) Najjaśniejszy Pan ofiarował z prywatnej szkatuły 200 złr. na budowę

kościół i szkoły w kolonii ewangelickiej Engelsberg w Galicyi i tyleż na restaurację kościoła we wsi Krupice.

(Wykłady o literaturze francuskiej.) Donosiliśmy przed dwoma miesiącami, że p. Konrad Nowina Smagłowski, profesor języka francuskiego i literatury w gimnazjum akademickim w Wiedniu, powziął zamiar mieć we Lwowie kilka publicznych wykładów o literaturze francuskiej. Zamiar ten przychodzi właśnie do skutku. Wykłady będą się odbywały w sali ratuszowej, zawsze od godziny 1 w południe, a mianowicie: pierwszy d. 14go b. m.: poezya celtycka i bretońska, literatura romańska; drugi d. 15. b. m.: Literatura łacińska we Francyi w wiekach średnich. Abailard, H. Iojza, St. Bernard, Gerson; trzeci wykład d. 18. b. m.: Wiek XIII. i XIV., właściwa literatura francuska: romanse alegoryczne, gawędy, apologi; Ville Hardouin, Joinville, Froissart, Christine de Pisan; czwarty wykład d. 19. b. m.: wiek XV. Alain Chartier, Charles d'Orleans, François Villon, Olivier Basselin, Filip Commines; przedświt wymowy. Ceny miejsc są następujące: krzesło w sali na 1 wykład 1 złr. na 4 wykłady 3 złr. — c. wstęp na salę na 1 wykład 50 c. na 4 wykłady 1 „ 50 c. miejsce na galerji 1 wykład 50 c. na 4 wykłady 1 „ 50 c. wstęp na galerję 1 wykład 30 c. na 4 wykłady 1 „ — c. bilet familijny na 4 osoby 10 złr., na 3 osoby 8 złr. Biletów dostać można w księgarniach pp. J. Mikowskiego i F. H. Richtera, w cukierni p. L. Rothlendera, u szatnych w kasynach tudzież przy wstępie do sali. P. Smagłowski ukończył w połowie zeszłego miesiąca szereg podobnych wykładów w Wiedniu, gdzie miał bardzo wielu słuchaczy. „Gazeta wiedeńska“ w numerze z d. 16. z. m. wyraża się o tych wykładach z wielką pochwałą.

— „Dziennik Lwowski“ w numerze 98. z dnia 28 kwietnia r. b. podał w kronice wiadomość o morderstwie popełnionem na osobie jednego właściciela w Żezławce, powiatu Zaleszczyckiego, donosząc przytem, że „komisyja śledcza, która zjechała na miejsce czynu, powróciła ze sprawozdaniem, jednak bez wysledzenia sprawcy.“ Z powodu tego wypadku „Dziennik Lwowski“ ubolewa nad brakiem organów bezpieczeństwa, któreby w tych okolicach, gdzie zbrodnie tego rodzaju „tak bezprzykładnie“ się mnożą, ochraniały zagrożone mienie i życie mieszkańców. Na podstawie autentycznych doniesień możemy zapewnić, że cała wiadomość powyższa jest zupełnie mylna. W powiecie zaleszczyckim nie istnieje wieś Żezławka, przeto i o morderstwie tam popełnionem mowy być nie może. Z resztą w powiecie zaleszczyckim bynajmniej zbrodnie tak się nie mnożą, izby zagrożone być miały bezpieczeństwo mienia i życia mieszkańców, gdyż według sprawozdań sądowych ilość zbrodni tego rodzaju w porównaniu z latami poprzednimi wcale się nie powiększyła.

(Sprostowanie.) W wczorajszym numerze Gazety zaszła omyłka druku w pierwszym i drugim wierszu pierwszego artykułu Części nieurzędowej; mianowicie zamiast posiedzenie izby panów Rady państwa, powinno być posiedzenie izby deputowanych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. maja. Na tutejszej giełdzie płacono: Pšenica 170 \mathcal{L} 6 złr. 50 c. do 6 złr. 75 c., żyto 160 \mathcal{L} 4 złr. 40 c. do 4 złr. 60 c., jęczmień 140 \mathcal{L} 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., owies 100 \mathcal{L} 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 \mathcal{L} 4 złr. 20 c. do 4 złr. 25 c., hreczka 140 \mathcal{L} 4 złr. 30 c. do 4 złr. 45 c., konieczyna 180 \mathcal{L} 32 złr. — c. do 36 złr., rzepak 150 \mathcal{L} 9 złr. do 9 złr. 25 c., lnianka 150 \mathcal{L} — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 \mathcal{L} 4 złr. 50 c. do 5 złr. — c.; łój 100 \mathcal{L} 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 \mathcal{L} 13 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 \mathcal{L} — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. — c. do 11 złr. 25 c.

C. k. uprz. galic. zakład kredytowy włościański.

(otwarty na dniu 21. grudnia 1868.)
 Stan z dniem 30. kwietnia 1869
 Stan czynny:
 Stan gotówki } w kasie centralnej . . . 33.808 61
 } w kasach stowarz. zaliczk. 52.760. 3
 Udzielono } pożyczki 293.235.—
 1550 stronom } zaliczki 3.673.33
 Zaliczki na papiery wartościowe 6.870.—
 Listy zastawne w komisie 75.800.—
 i na składzie 56.800.—
 522.946.97
 Stan bierny:
 Wkładki wpisowe 15.998.—
 Wpłacone wkładki udziałowe 33.335.—
 Asygnacye kasowe i asygnacye wkładek 143.250.—
 Listy zastawne w obiegu 310.000.—
 Saldo bieżących rachunków 20.363.97
 522.946.97

Lwów dnia 1. maja 1869.

Zakład kredytowy włościański, który rzeczywiste czynności swoje dnia 21. grudnia z. r. rozpoczął, ogłasza powyżej pierwszy raz pogląd na stan rozwoju interesów Zakładu, sięgający po dzień 30. kwietnia b. r.

Jakkolwiek pogląd ten nie przedstawia cyfr milionowych, któreby przy dzisiejszym może zbyt gorączkowym rozwoju obrotów pieniężnych w wyższym stopniu uwagę publiczności zwrócić zdołały, to jednak zaprzeczyc się nie da, że Zakład ten, oparty na zasadach wzajemności i solidarności przez świat finansowy coraz więcej uznawanych, mimo różnych trudności, jakie upoważnieniu jego z wielu stron były stawiane, posiada rzeczywicie zdrowe zarody żywotności, kiedy w przeciągu jednego prawie kwartału bytu swojego, już takie dowody kredytu zdobyć sobie zdołał.

Oprócz podanych w poglądzie liezbowych dat przydajemy jeszcze niektóre okoliczności, rzucające dość dobre światło na postępy Zakładu.

Do dnia 30. kwietnia b. r. żądało przystąpienia do Zakładu 20.313 członków. — Z podań o dozwoleńie pożyczek było do tego czasu załatwionych 1330, a jakkolwiek ta ilość wydać się może stosunkowo małą w porównaniu z liczbą członków, to zważyć należy, iż jeszcze wiele jest powiatów, w których do tej chwili nie zostały wprowadzone stowarzyszenia zaliczkowe, że nadto czynności przed ostatecznem udzieleniem pożyczki, przy wchodzącym dopiero w życie Zakładzie już dla swojej nowości częstokroć dłuższego potrzebują czasu, co jednak później za bliższem obznajomieniem się stron z potrzebnymi formalnościami z pewnością da się ominąć.

W każdym razie pomyslnie skutki Zakładu będą dopiero widoczne, gdy w różnych okolicach kraju lud wiejski z pożyczek korzystać będzie; dotąd bowiem głównie na bliższe okolice Lwowa ograniczona czynność Zakładu, głównie w tem znajduje usprawiedliwienie, że Dyrekeya w bliższych powiatach łatwiej i rychlej formalności przy udzielaniu pożyczek konieczne, pokonać była wstanie

Po dzień 30. kwietnia b. r. udzielone były pożyczki w powiatach a mianowicie Lwów, Żółkiew, Rawa, Sokal, Jaworów, Cieszanów, Bóbrka, Roliatyn, Krosno, Sniatyn, Zaleszczyki, Czortków, Nadwórna, Sanok, Przemyśl, Ropczyce, Bochnia i Kraków.

Od czasu do czasu stosownie do ustanowień statutów podawać będziemy sprawozdania z czynności Zakładu, a należy spodziewać się, że takie rzetelne wykazy stanu peryodycznie podawane ustalą zaufanie publiczności do Zakładu.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu kwietniu 1869 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejscę sprzedaży	Waluta austriacka			
		wiejski chleb kolnisi-tów	Żółkiewski chleb domowy	kulikówski	wiejski chleb razowy
		e. lut.	e. lut.	e. lut.	e. lut.
Feind Salamon	Na drewnianej targowicy		1 4		
Keller Marek		1 5 1/4			
Stein Idel		1 5 3/4			
Unschweif Benj.		1 5 1/2			
Lehwol Mallech		1 5 3/4			
Farb Gedeile		1 6			
Stein Leib		5 1/2			
Misner Izak		6 1/4			
Tisch Eitel			1 7		
Bloch Eile			1 6		
Getzel Chaje			1 7		
Rosch Ruchla			1 6 3/4		
Katz Abraham			1 5 3/4		
Klar Mortho			1 6 1/2		
Birbaeh Moyż		1 6 1/9			
Breitmayer Christ.	Plac bern.	1 7			
Baran Grzegorz	Plac			1 12 1/2	
Gulak Jan	Plac krak.			1 8	
Suma		2 13 1/2	8 1/4	16 3/9	2 20 1/2
przeciętnie w		kwiet. 1869 1 6 3/4	1 5 1/2	1 6 1/2	1 10 1/4
marcu 1869 1 6 1/2		1 5 1/2	1 7 1/4	1 8 1/4	
a zatem w		podnies. się 1/4	1/4	3/4	2
spadania					

(Koleje wicynalne.) Temi dniami przybył do Lwowa wraz z kilku inżynierami p. E. A. Ziffer, dyrektor generalny spółki akcyjnej do budowy kolei wicynalnych. Celem tych kolei jest połączenie miejsc w których produkeya jest większa, tudzież znaczniejszych zakładów fabrycznych i rolniczych z głównymi liniami kolei żelaznych i z rzekami spławnymi. Łatwo pojąć jak ważną i pożyteczną byłaby dla producentów galicyjskich budowa takich kolei wicynalnych w naszym kraju, gdzie złe drogi utrudniają przewóz płodów surowych a obie koleje żelazne stanowią linię w jednym kierunku idącą, i dla tego nie są dostateczn. Koleje wicynalne ułatwiłyby dowóz drze-

wa z nizin podkarpackich, nafty z Borysławia, cukru z fabryk galicyjskich itd. Koleje wycinalne wtedy tylko mogą być zakładane jeżeli państwo, kraje, gminy, towarzystwa prywatne lub osoby pojedyncze poręczą w sposób odpowiedni czysty dochód od kapitału włożonego wraz z amortyzacją, tudzież, jeżeli zapewnią pewne dopłaty dla pomnożenia tegoż kapitału lub wyznaczą bezpłatnie grunt pod budowę z dodatkiem materiału i pracy.

Ostatnia poczta.

Madryt, 5. maja. Kortezy odrzuciły 118 głosami przeciw 20 wniosek względem naganienia antykato-lickiej mowy Capdevilli.

Z żywymi oklaskami przyjęto mowę p. Eghagaru za wolnością religijną i p. Castelara za oddzieleniem kościoła od państwa.

London, 5. maja. W izbie niższej przyjęto w pierwszym czytaniu bil względem usunięcia Sullivana, majora Corku. Z Corku donoszą znowu o zrabowaniu broni z arsenału.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. maja.

Hotel George: PP. Rodakowski Max., c. k. pułkownik, z Gródka. — Moser Ferd., c. k. major, z Drohowyża. — Dr Kral Józef, z Wiednia. — Dr. Dylewski Maryan, z Rołowa.

Hotel europejski: Dunin Jul., z Krakowa. — Kruszewski Henr., z Churubrowa. — Smarzewski Alex., z Kobylec. — Skrzysowski Michał, z Belzea. — Węglewski Apolinary, z Zaleszczyk.

Hotel Langa: Schantz Jan, c. k. Fml., ze Stryja. — Rabatsch Józef, c. k. porucznik i Wydra Franc., c. k. podpor., z Krakowa.

Hotel angielski: Cywiński Zenon, z Telaeza. — Younga Adam, z Miekisza starego. — Tretter Hil., z Laszek. — Frühling Alex., adw. z Tarnopola. — Masłowski Erazm, notaryusz, z Nadwórny.

Hotel Kuhna: Romaszkan Józef, z Bazaru. Hotel krakowski: Pawlin Edward, c. k. podporucznik, ze Stryja. Pod Nr. 5144: Wierzechowski Edgar, z Pleśnian.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. maja.

PP. Hr. Koziembrodzki Justyn, c. k. pułk. do Tarnopola Hr. Komorowski Adam, do Konolop. — Hr. Łaczyński Edw., do Juszkowic. — Hr. Zamojski Stefan, do Wysocka. — Bal Józef, do Tuligłow. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Gostyński Stan., i Masłowski Marc. do Dabrowicy. — Keller-mann Józef, do Trenzyna. — Mokrzycki Dezydery, do Żyda-czowa. — Morawski Włodz., do Oleszyc. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Kramkowski Leon, c. k. kapitan, do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. maja 1869.

Table with columns: Po a, Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przeгляд

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w kwietniu 1869. Średni stan barometru był 326.227 miary parysk. przy temperaturze 0° R.

Najwyższy 329.69 d. 14. zrana.

Najniższy 319.20 d. 19. zrana.

Średnia temperatura była + 7.09° R.

Najwyższa była + 17.3° R. d. 16. w południe.

Najniższa była - 0.2° R. d. 14. zrana.

Średnie ciśnienie pary było 2.693 miary parysk.

Największe było 4.58 d. 11. w południe.

Najmniejsze było 1.22 d. 10. w południe.

Średnia wilgoć względna powietrza wynosiła 71.36%.

Największa 98% d. 1. zrana.

Najmniejsza 35% d. 10. w południe.

Całkiem pogodnych dni było 1, mało pochmurnych 10, bardzo pochmurnych 17, posępnych 2.

Średnia pochmurność wynosiła 4.56.

Mgła była w 9 dniach, szron w 5, mróz w 6 dn.

Dni z osadem było 10, między temi z deszczem wyłączenie 8, ze śniegiem wyłączenie 1.

Ilość osadu atmosferycznego wynosiła 13.87 miary paryskiej wody.

Największa ilość deszczu w 24 godzinach wynosiła 7.40 dnia 19.

Kierunek wiatru wyrachowany w % dzielił się w następujący sposób: Pn. 14.63, Pn.W. 4.88, W. 30.49, Pd.W. 9.76, Pd. 18.29, Pd.Z. 7.32; Z. 13.41, Pn.Z. 1.22.

Średnia siła wiatru była 2.28.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 9.43 przy 3 obserwacjach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną był:

Stan barometru o 0.86 wyższy, temperatura powietrza o 1.38° R. wyższa.

Ciśnienie pary o 0.09 wyższe, wilgoć powietrza o 0.7% niższa, ilość dni z osadem o 4 mniejsza.

Ilość osadu o 5.31 mniejsza, ozonu o 1.7 większa. Dr. H.

THEATR.

Dziś (przedst. niem.) „Lucretia Borgia“, wielka opera w 2 aktach. Pierwszy występ p. Ludwika Geray Lichtmay i p. Józefa Wagnera.

W Poniedziałek (przedst. pol.) „Lwy i lwice“, komedia w 3 aktach, pierwszy występ p. Józefiny Czapskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaży, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płaca, żądają). Includes sub-section for Złote austriackie.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. maja 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 69.50 69.70 od kwietnia do października po 5%

Table listing various financial instruments: Pożyczka w srebrze 1864, Pożyczka w srebrze 1865, Metaliki po 4 1/2%, Przezn. do wyl. z r. 1839, Pożyczka z r. 1864, Renty Como po 24 hr. austr., B. Krajów koronnych, Obligacje indemn. po 5% za 100 zł., Czech, Bukowiny, Galicyi, Niższej Austrii, Siedmiogrodu, Węgier, Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%.

2. Akcje.

Table listing bank and stock shares: Banku anglo-austr. na 200 zł., Inst. kred. dla handlu po 200 zł., Niż. aust. tow. eskomt. po 500 zł., Banku narodowego, Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł., Galic. banku hyp. po 200 zł., Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł., Półn. kolej. po 1000 zł., Kol. Kar. Lud. po 200 zł., Lwowsko-czerniow. kolej. po 200 zł., Tow. kolej. żel. państwa po 200 zł., Połud. kolei państw. po 200 zł.

3. Listy zastawne.

Table listing government bonds: Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Gal. banku hyp. po 6%, Banku narod. w wal. austr., Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2% (renta) po 6%.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table listing priority bonds: Kol. półn. po 100 zł. m. k., w. a.

Table listing exchange rates: Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł., Inst. kred. dla handlu po 100 zł., Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł., Poż. Tryest. po 100 zł., Pożyczka miasta Budy po 40 zł., Salma po 40 zł., Palfigo po 40 zł., Clarego po 40 zł., St. Genois po 40 zł., Windischgrätz po 20 zł., Waldsteina po 20 zł., Keglweicha po 20 zł., Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa.

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Table listing bills of exchange: Amsterdam za 100 zł., Augsburg za 100 zł., Berlin za 100 tal., Frankfurt 100 zł., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 10 ft. szt., Paryż za 100 fr.

Kurs złota.

Table listing gold prices: Dukaty ces. men. pełn. wagi, Korona, 20frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. maja.

Table with columns: Dług państwa w banknotach, z procentami z maja i listopada, w srebrze, Losy z 1860. roku, Akcje banku wiedeńskiego, kredytowego, Londyn 10 funtów szterlingów, Srebro, towarem, Dukat pojedynczy.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1027) Edykt. (3) Nr. 11114. Ces. król. sąd krajowy Lwowski do publicznej podaje wiadomości, że z powodu podania Anieli z Fałeckich Nartowskiej, Julii z Nartowskich Madejewskiej i Józefa Nartowskiego de pr. 3go marca 1869 do l. 11114 Antoniemu i Maryannie z Wysokińskich Fałeckim z życia i miejsca pobytu niewiadomym, i również niewiadomym ich spadkobiercom ustanowiono kuratorem p. adwokata krajowego Dra. Kornela Lewickiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Białoskórskiego, i pierwszemu z nich doręczono t. s. uchwały z dnia 20go marca 1869 do l. 11114, mocą której Antoniemu i Maryannie z Wysokińskich Fałeckim, jako też ich spadkobiercom polecono, ażeby w 14 dniach wykazali, że na ich rzecz w stanie biernym części dóbr Rożanka Dobrzechówka zwanych, Dom. 74, p. 327 n. 1 on.

uskutecznioma prenotacya sumy 3807 złp. jest usprawiedliwiona, lub w toku usprawiedliwienia znajduje się, o ile że w przeciwnym razie wykreślona zostanie. Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 20. marca 1869.

(1025) Ogłoszenie konkursu. (3)

Nr. 1242. Przy magistracie tutejszym opróżniona została prowizoryczna posada budowniczego miejskiego z roczną płacą 300 złr. w. a. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania do dnia 20. czerwca 1869 na ręce naczelnictwa miasta bezpośrednio, lub jeżeli już są w służbie publicznej, przez swoją władzę przełożoną, i w tych podaniach wykazać: 1. Wiek, stan i miejsce urodzenia.

2. Ukończone nauki szkolne i nabyte kwalifikacje na budowniczego, tudzież swe zajęcie po wyjściu ze szkół aż do dnia podania.

3. Znajomość języków, jaką posiadają. Nowo wstępujący w służbę miejską otrzyma nominację na stałą posadę wówczas, jeżeli w ciągu jego prowizorycznej służby wszelkim warunkom tejez odpowie. Magistrat miasta. Rzeszów, dnia 23. kwietnia 1869.

(1041) Ogłoszenie. (2) Nr. 5. Wydział Samborskiej izby adwokatów podaje do wiadomości, że p. Dr. Hilarion Baczyński wpisanym został w listę adwokatów z siedzibą w Stryju. Sambor, 18. kwietnia 1869.

(1019) **E d i k t.** (2)

Nr. 5172. Vom Stanislaer k. k. Kreisgerichte wird hiemit der Inhaber des abhanden gekommenen in Stanislaw am 23ten September 1868 vom Jacob Trinczer ausgestellten, am 1ten November 1868 an die Ordre des Ausstellers zahlbaren, an Hrn. Josef Podlusi und Fr. Natalia von Ziotecka gezegebenen und vom Josef Podlusi und Natalia v. Ziotecka geborene de Carro acceptirten Wechsels über 35 fl. öst. W. aufgefordert, solchen binnen 45 Tagen diesem k. k. Kreisgerichte um so gewisser vorzulegen, widrigenfalls dieser Wechsel über neuerliches Geschehen des Jacob Trinczer für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislaw, am 21. April 1869.

(1016) **E d i k t.** (2)

Nr. 7736. Das k. k. Landesgericht in Krakau gibt hiemit bekannt, daß gegen den dem Aufenthalte nach unbekanntem B. (Berl) Jacober die Handelsfrau Ottilie Obraczay ein Geluch um Bewilligung des Verbotes respect. vorsichtswaise Pfändung der in Krakau befindlichen Fahrnisse des B. Jacober zur Sicherstellung der Forderung von 1925 fl. 21 kr. öst. W. und 129 preuß. Thaler 15 Silbgr. und 6 Pfennige beim hiesigen k. k. Landesgerichte eingereicht habe.

Da der Aufenthaltsort des B. Jacober unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht Behufs Vertretung und Wahrung seiner Rechte den Hrn. Dr. Josef Mochnacki zum Curator bestellt.

Hiemit wird B. Jacober aufgefordert, seine Rechte entweder selbst oder durch den ernannten Curator oder durch einen sonstigen Vertreter zu wahren, sonst würde er sich selbst die möglichen nachtheiligen Folgen zuschreiben.

Krakau, am 30. April 1869.

(1033) **E d i k t.** (2)

Nr. 1869. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości, że w tutejszym sądzie pertraktacja spadku po zmarłym z pozostawieniem majątku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Tudiowie na dniu 28. września 1844 Ufasym Petruku zaprowadzona jest.

Gdy do tego spadku między innymi także z życia i miejsca pobytu sądowi niewiadomy Dmytro Petruk konkuruje, nadaje mu się kuratora w osobie Iwana Meroniuka z Tudiowa, i wzywa się Dmytra Petruka w ciągu roku od dnia niniejszego ogłoszenia w sądzie się zjawić, lub sądowi w inny sposób o swoim życiu i miejscu pobytu donieść, gdyż w innym razie spadek z jego kuratorem dalej pertraktowany będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 16. kwietnia 1869.

(1032) **E d i k t.** (2)

L. 377. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w drodze egzekucji stosownie do odezwy c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 25. stycznia 1869 do l. 19695

na zaspokojenie Kalmanowi Rosshändlerowi od Tomasza Klusa przyznanej sumy 72 zł. a. w. z przyn. odbędzie się w zabudowaniach tutejszego sądu sprzedaż przez publiczną licytację gospodarstwa Nr. 150 w Łapezyce położonego, na 433 zł. w. a. oszacowanego, i to w trzech terminach, t. j. 20. maja. 5. czerwca i 24. czerwca 1869, każdą razą o godzinie 10tej zrana; jako cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa 433 zł. Chęć licytowania mający obowiązani są do rąk komisji licytacyjnej wadium w kwocie 40 zł. w. a. złożyć. Przy pierwszych dwóch terminach gospodarstwo to jedynie za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie nawet niżej tej ceny sprzedane zostanie.

O czym się chęć kupujących z tym dodatkiem zawiadamia, iż akt oszacowania i dalsze warunki sprzedaży w tutejszo-sądowej registraturze w gódzinach urzędowych przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 14. kwietnia 1869.

(1038) **E d i k t.** (2)

L. 7921. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Wetsteina, że przeciw niemu Michał Eibenschütz o zapłacenie sumy wekslowej 416 zł. w. a. pod dniem 1go maja 1869 l. 7921 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jakóba Wetsteina nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwokata pana Dra. Rosenblatta z zastępstwem p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wy-

toczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. maja 1869.

(1037) **E d i k t.** (2)

Nr. 7472. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza Niewiadomskiego, że przeciw niemu p. Krongold wniósł pod dniem 26. kwietnia 1869 l. 7472 pozew o nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 rubli.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicji obowiązującego przeprowadzonym będzie.

O czym p. Tadeusz Niewiadomski z tym dodatkiem się zawiadamia, aby z prawami, jakieby mu przysługiwały, zgłosić się nieomieszkał.

Kraków, dnia 27. kwietnia 1869.

Doniesienia prywatne.

5 Ziehungen
jährlich

Am 1. Juni 1869.

Haupt-Gewinn
fl. 250.000

Grosse Gewinnziehung des k. k. österreichischen Staats-Anlehens vom Jahre 1864.

Gewinne des Anlehens fl. 250.000, fl. 220.000, fl. 200.000, fl. 150.000, fl. 50000, fl. 25.000, fl. 15.000, fl. 10.000, fl. 5.000 ect ect. Kleinster Gewinn 160 fl.

Gesetzlich gestempelte Antheilsscheine,

welche so lange gültig sind, bis denselben der zwanzigste Theil eines Gewinnes von fl. 250.000 bis abwärts fl. 160 zugefallen ist, empfehlen gegen Einsendung des Betrages oder Posteinzahlung à 8 Gulden pr. Stück, 9 Stück fl. 70, 20 Stück fl. 155.

Rothschild & Comp.,

Postgasse Nr. 14 in Wien.

(987-2)

Wiederverkäufer werden angefleht.

Nadzwyczaj korzystne i najpewniejsze umieszczenie kapitału

nastreczają Listy zastawne c. k. uprz. galic.

ZAKŁADU KREDYTOWEGO WŁOŚCIAŃSKIEGO.

1. Listy te oprocentowują się po 6 od sto rocznie, kupony odsetkowe nie podlegają opodatkowaniu i wypłacane będą co pół roku na dniu 1. stycznia i 1. lipca.

2. Rzeczony obligacye biorą stosunkowo udział w 50% czystego zysku Zakładu.

3. Ściągnięcie takowych za wypłatą nominalnej wartości nastąpi najdalej w piętnastu latach drogą corocznego losowania.

4. Na wszystkich giełdach publicznych mogą one być użyte w obrocie handlowym i służyć jako kuucye a kupony tych listów wypłacane będą bez wszelkich potrąceń także i we Wiedniu w c. k. uprzyw. Banku związkowym (Vereinsbank.)

5. Posiadacze tych listów zastawnych w wysokości 10.000 zł. mają prawo głosowania na walnem zgromadzeniu Zakładu.

6. Za dokładne oprocentowanie, punktualną wypłatę dywidendy i ściąganie listów zastawnych w myśl statutów, poręcza Zakład całym swym majątkiem łącznie z funduszem rezerwowym, do którego wpływają oprócz wkładek wstępnych od członków, jeszcze i 30 procent rocznie z czystego zysku, tudzież odpowiada ogółem swoich hipotekowanych albo zastawem zabezpieczonych kapitałów.

7. Kwoty, na które obligacye opiewają, użyte zostały na pożyczki dla gospodarstw gruntowych, a mianowicie jako pierwsze pożyczki, i to tylko do połowy wartości gruntu (budynków nie wliczając), przyczem przyjęto wartość gospodarstwa według sto razy wziętej kwoty stałego podatku gruntowego z pominięciem dodatku.

8. Przed wystawieniem tych obligacyj wykazano pod kontrolą c. k. komisarza rządowego, że odnośne kwoty hipotekarne, albo uzyskanem sądownie prawem zastawu, zostały zabezpieczone na obciążonem pożyczką gospodarstwie; prócz tego

9. Poręcza za wszelkie zobowiązania Zakładu, względem osób trzecich przyjęte, co najmniej dziesiąta część wszystkich udzielonych przez Zakład pożyczek, którą ubiegający się o pożyczkę uisili gotówką do majątku zakładowego tytułem wkładek udziałowych.

10. Nadto poręczają wzajemnie i solidarnie także wszyscy dłużnicy do jednego powiatu należący za wszelkie w tym powiecie udzielone przez Zakład pożyczki.

Zważywszy, że Zakład udziela pożyczki za przyzwoleniem temuż 12procentowymi odsetkami; dalej, że właścicielom mniejszych posiadłości w Galicji i Bukowinie, którzy więcej niż trzy piąte części ludności stanowią i tyleż ziemi zajmują, żadne inne źródła do zacerpnięcia kapitałów nie są przystępne, i że z tej przyczyny przy tak znacznej potrzebie kapitałów dla gospodarstw w obydwóch tych krajach koronnych, wszystkie kapitały, które Zakład rozporządza, ciągle znajdują spożytkowanie; zważywszy nareszcie, że Zakład od wszelkich strat wielostronnie jest zabezpieczony, przeto spodziewać się należy z pewnością znacznej dywidendy.

Listy zastawne c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego zasługują więc tembardziej na szczególne uwzględnienie kapitalistów, ile że takowe z jednej strony jako listy zastawne nastreczają umieszczenie kapitału korzystne i pewne, zabezpieczone majątkiem ziemskim i solidarną poręką wielu tysięcy gospodarzy udzielnionych do kredytu, z drugiej zaś strony podają one właścicielom wszelkie prawa i korzyści, które uzyskują współuczestnicy w przedsiębiorstwach akcyjnych.

Powyższe obligacye sprzedaje i nabywa kantor

J. H. Kaufmann i Spółka,

ulica Karola Ludwika pod l. 4.

(388-11)